

skynde til, at man ved gennemførelsen af de forskellige økonomiske planer tog fornødent hensyn til flygtninge.

c) Med hensyn til det tredje forslag blev der ikke fra nogen side rejst væsentlige indvendinger.

Af Columbia, Danmark, Storbritannien, Uruguay, New Zealand og Libanon blev der fremsat et forslag, som vedtoges med 39 stemmer, deriblandt Danmarks, Norges og Sveriges, mod 5, medens 6 afholdt sig fra at stemme, og som bl. a. gik ud på at fremhæve visse alvorlige uløste problemer, der vil møde flygtninge, at bemyndige højkommisæreren til at søge fremskaffet midler til nødhjælp for de mest trængende grupper af flygtninge og at opfordre interesserede stater til at give flygtningene de nødvendige lettelser med hensyn til ind- og udvandring.

Som det vil ses, afholdt et forholdsvis stort antal lande sig fra at stemme både med hensyn til resolutionen vedrørende højkommisæreren almindelige virksomhed og med hensyn til udvidelsen af hans hjælpevirksomhed i fremtiden.

Den afsluttende behandling af højkommisæreren budget var af 5. udvalg blevet udsat til efter afslutningen af drøftelserne i 3. udvalg.

I 5. udvalg vedtoges den 17. januar 1952 med 35 stemmer (deriblandt de nordiske landes), medens 5 (østblokken) afholdt sig fra at stemme, et canadisk forslag, der fastsatte højkommisæreren budget for 1952 til 639 100 dollars. Højkommisæreren oprindelige forslag var på 727 000 dollars, som det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål havde foreslået nedsat til 500 000 dollars.

3. udvalgs beretning om spørgsmålet behandlede den 2. februar 1952 i plenarforsamlingen. Af de to resolutionsforslag fik det ene, der godkendte højkommisæreren beretning, 28 stemmer, deriblandt de nordiske landes, mod 5, medens 21 afholdt sig fra at stemme. Den anden, ovenfor citerede resolution vedtoges med 38 stemmer, der-

iblandt de nordiske landes, mod 5, medens 8 ikke stemte. Et af Bjelorusland fremsat resolutionsforslag, der stemte med de synspunkter vedrørende flygtningeproblemet, der såvel under 6. som tidligere forsamlinger var fremsat fra sovjetrussisk side, blev forkastet med 34 stemmer (deriblandt de nordiske landes) mod 5, medens 15 undlod at stemme.

2. Udkast til protokol om statsløse personers stilling.

(Dagsordenens punkt 58).

Den i Genève i august 1951 vedtagne konvention om flygtninges retsstilling omfattede ikke statsløse personer, hvilket gjorde det vanskeligt for nogle lande at udvide konventionens bestemmelser til dem. Da 3. udvalg først nåede til at drøfte spørgsmålet umiddelbart før forsamlingens slutning, fremsatte Amerikas Forenede Stater, Brasilien, Palæstina og Storbritannien forslag om at udsætte behandlingen til 7. forsamling. Dette forslag godkendtes af udvalget, og resolutionen herom vedtoges af forsamlingen den 4. februar 1952 med 50 stemmer, deriblandt Danmarks.

3. Konventionen om menneskerettigheder.

(Dagsordenens punkt 29).

5. forsamling havde behandlet det af menneskerettighedskommissionen udarbejdede udkast og havde ved en resolution af 4. december 1950 givet nye direktiver for kommissionens og ECOSOCs fortsatte behandling af hele spørgsmålet.*) Det drejede sig især om fire spørgsmål, nemlig tilstrækkeligheden af udkastets første 18 artikler, ønskeligheden af at optage særlige artikler om pagtens anvendelse overfor forbundsstater og ikke-selvstyrende områder samt særlige artikler om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og endelig om tilstrækkeligheden af de artikler, der vedrører konventionens gennemførelse.

Kommissionen havde på sin 7. samling delvis revideret udkastet, forsåvidt angik

*) Se beretn. 5. saml. s. 45—49.